

PRESENTACIÓ

QUI SÓC I D'ON VINC

Vaig néixer a Barcelona, 9 mesos després de que els meus pares em concebessin durant la primera manifestació civil contrària al règim de Franco (la vaga dels tramvies).

La meua primera infantesa va transcórrer entre l'escola i jugar per casa, a l'esquerra de l'Eixample, on el menjador estava ocupat pel taller del meu pare, que dissenyava i elaborava calçat artesanal i a mida, el que llavors s'anomenava *calzado de lujo*.

A la segona infantesa el jugar s'havia desplaçat al carrer, i el taller ho havia fet a un local davant de casa, amb el qual al menjador ja s'hi menjava...

Les passions que els meus pares em van saber desvetllar i que practicava amb assiduitat eren principalment la lectura i jugar construint maquinetes i aparells amb el famós *Meccano*. I la passió que vaig descobrir a casa d'un amic de l'escola era per construir circuits i jugar amb els trens elèctrics *HO*.

A l'adolescència, en el temps lliure quan no anava a l'escola, ajudava al taller i botiga, i duia lligalls de caixes de sabates a les botigues dels clients, per l'eixample de Barcelona, amb metro i tramvia.

Recordo durant tots aquells anys el meu pare, assegut a casa, sota l'ombra d'un pi, o fent el vermut en un bar, però sempre parlant i discutint de política amb els amics... encara que a mi em mantenia al marge. Llavors vaig anar descobrint que la política era quelcom d'inherent a la naturalesa de les relacions humanes.

Als setze vaig començar a treballar a les oficines d'empreses que agafaven joves universitaris "en pràctiques", i el meu avi em va comprar el meu primer vestit (en dèiem *traje*) per que hi anés "presentable". I llavors vaig descobrir la que és i ha estat la passió més transcendent de la meua vida: la muntanya, descoberta a través de la pràctica de l'espeleologia, canviant-la després per l'escalada i l'alpinisme, fins avui. Jo sóc dels que se'n van anar de casa al complir els divuit. Volia fer "la meua vida". I la vaig fer. Feines temporals, residir a casa d'amics o parents, els hiverns a La Molina, la resta de l'any escalant...

I aleshores, als vint-i-un, se'm van emportar a la *mili*. Catorze mesos a Saragossa. En acabat, casat i amb un fill, vaig venir a residir a Rubí, al barri de Les Torres, començant la part ja més "formal" de la meua vida, en aquesta població des d'aquell llunyà 1974. Vaig treballar durant diversos anys fent de comercial per empreses de Terrassa, i posteriorment pel meu compte subministrant recanvis per a màquines reproductores d'oficina, fins que vam decidir obrir un establiment de venda de calçat en autoservei, el primer de Catalunya (i possiblement d'Espanya) al carrer Joan Maragall. Posteriorment vam obrir un altre establiment al carrer Pere Esmendia on veníem calçat, confecció i vestits de núvia.

A l'any 1988 vam decidir donar un tomb a la vida, vam traspassar les botigues i des del 1989 que exerceixo de manera pública i única la meua professió, per la qual vaig estudiar a la universitat, i que ja venia realitzant llavors a temps parcial: aconsello empresaris, botiguers i particulars en assumptes fiscals, mercantils i laborals, i faig de mediador, de negociador i de perit judicial i administrador concursal, i planificant i arreglant herències i successions de particulars i empreses, entre d'altres.

I tornant a les meves passions, des del 1974 i fins ara, una altra passió més m'ha dominat permanentment: el que jo en dic "conèixer el territori", que vol dir conèixer-lo geogràficament, històricament, paisatgísticament, i sobretot, conèixer la gent que l'ocupa, com hi viuen, perquè, com l'han adaptat o s'hi han adaptat.

Això vol dir viatjar, desplaçar-se... he recorregut sistemàticament moltíssims racons de tota Catalunya, he viatjat per les dues Castelles i Lleó, per tota la cornisa cantàbrica, pel País Basc, per Navarra, per La Rioja, per l'Aragó, pel País Valencià, fins Múrcia, conec Sevilla, Almeria, Granada i Màlaga, i he viatjat per una vintena de països d'Europa, d'Àsia, d'Àfrica i d'Amèrica.

I això m'ha enriquit molt com a persona. M'ha eixamplat la visió de la vida, i m'ha fet comprendre i respectar moltíssimes diferències socials, culturals, religioses, filosòfiques, i m'ha fet evolucionar en la meua pròpia filosofia de la vida.

Ara no penso de la manera que ho feia fa vint anys. Àdhuc he après a estimar de manera veritable, donant sense esperar... i la vida ja t'ho torna...

I per acabar aquest apartat, llegeixo, parlo i escric en català, castellà, francès, anglès i italià. Tinc passió pel llenguatge, i escric poemes en català i en castellà.

I les meves dues últimes passions: la fotografia i veure bones pel·lícules.

I hi ha dues coses que no sóc capaç de tolerar quan es donen en públic: la mentida i la hipocresia.

ESTUDIS / FORMACIÓ

Lycée Français de Barcelona

Estudis primaris i secundaris (batxillerat)

Universitat de Barcelona

Perit Mercantil -1969

EADA business school

Curs d'Estudis Tributaris -1988

Curs Superior d'Assessorament Fiscal -1989

10/12 seminaris d'habilitats directives, negociació, fonamentació jurídica del sistema tributari i els recursos i inspeccions de Hisenda, etc. 1989-1999

Col·legi de Titulats Mercantils i Empresarials de BCN
Col·legi d'Economistes de Catalunya
Col·legi de Censors Jurats de Comptes
Consejo General de Economistas, Madrid
ESADE Business School
EAE Business School
Col·legi de Graduats Socials de BCN
CEJFE-Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada del
Departament de Justícia-Generalitat de Catalunya

En totes aquestes entitats i alguna més, he assistit a entre 200 i 300 Cursos, Seminaris, Conferències, Debats, tant de formació com d'actualització de temes jurídics i altres, en matèries com Gestió d'Empreses, Habilitats Directives, Inspeccions d'Hisenda, Inspeccions de Seguretat Social, Recursos al Tribunal Econòmic-Administratiu, recursos Contenciós Administratiu, Tècniques de Negociació, Metodologia didàctica, Mediació en assumptes civils i mercantils, Herències i Successions, Perit judicial, Administrador Concursal i Judicial, Utilització de recursos tecnològics, Tècniques de comunicació personal, etc.

EXPERIÈNCIA DE FEINA

- **Auxiliar administratiu | Industrias Burés SA (El burrito blanco)**
1967 - 1968
- **Auxiliar administratiu | La Comercial Transcontinental SA**
1968 - 1969
- **Manipulador publicitari, cambrer, manteniment pistes esquí, carboner, professor de llengua francesa, auxiliar administratiu, etc. | Diverses empreses, a Barcelona, Sant Adrià de Besòs, La Cerdanya, Saragossa**
1970 - 1974
- **Comercial de zona | Hispano Olivetti-oficina de Terrassa**
1974 - 1976
- **Venda al major de recanvis de màquines d'oficina | Distribucions Rubí (pròpia)**
1976 - 1977
- **Comercial de zona | Portes Parrot-Terrassa**
1977 - 1979
- **Venda de calçat en autoservei | Botiga l'Esclop-C/ Joan Maragall, Rubí (pròpia)**
1980 - 1985
- **Venda de calçat, confecció i vestits de núvia | Botiga TOT-C/ Pere Esmendia, Rubí (pròpia)**
1982 - 1988
- **Venda de calçat en autoservei | Botiga l'Esclop C/ Sants, BCN (pròpia)**
1986 - 1987
- **Professor en cursos de reciclatge professional en comptabilitat | INEM, Rubí**
1985 - 1987
- **Assessor de comptabilitat-declaracions fiscals i gestió PIMEs a domicili | Diverses empreses a Rubí**

1984 - 1989

• **Expert en inspeccions i recursos davant Hisenda, Administrador concursal, Perit judicial, Expert comptable i mercantil en pràctica forense | Despatx a Torreblanca, Rubí (propí) i Despatx a Av Barcelona, Rubí (actualment, com professional lliure)**

1989 - actualitat

• **Negociador, Consultor en estratègia mercantil, Expert en successions empresarials i familiars | Despatx a Torreblanca, Rubí (propí) i Despatx a Av Barcelona, Rubí (actualment, com professional lliure)**

1990 - actualitat

• **Expert independent del Registre Mercantil de BCN | Despatx a Av Barcelona, Rubí (com professional lliure)**

2000 - actualitat

• **Mediador en assumptes civils i mercantils | Despatx a Av Barcelona, Rubí (com professional lliure)**

2012 - actualitat

Dates d'exercici "oficial", abans era una activitat que feia, però que no estava regulada

EXPERIÈNCIA SOCIAL

- **Soci de la Secció d'Espeleologia | UEC Collblanc, BCN**
- **Soci de la Secció d'Espeleologia i de la Secció de Tècnica Alpina i Escalada - Vocal de material i del butlletí social – Monitor en cursets de iniciació a l'escalada, de cursets de perfeccionament de l'escalada en roca i de cursets de tècnica alpina | Centre Excursionista Àliga, BCN**
- **Activista sindical a sector del metall | Solidaritat Obrera de Catalunya SOC, BCN**
- **Soci | Centre Excursionista de Rubí**
- **Soci | Associació de Pesca Submarina APS, BCN**
- **Membre de la Junta d'associació de comerciants | Rubí Centre**
- **Membre participatiu | Associació de veïns de Les Torres, Rubí**
- **Membre Col·legiat – membre actiu en els Debats Fiscals |**
- **Il·lustre Col·legi de Titulats Mercantils i Empresarials, BCN**
- **Membre actiu | Antics alumnes d'EADA**
- **Membre | Antics alumnes Lycée**
- **Membre Col·legiat | Col·legi d'Economistes de Catalunya**
- **Membre de la Comissió d'Empresaris Autònoms | Cambra de Comerç de Barcelona**
- **Secretari de la Junta | Penya Blaugrana Ramon Llorens, Rubí**
- **Contribuïdor anual | La Marató de TV3**
- **Contribuïdor anual al Premi Baldiri Reixach | Fundació Lluís Carulla**
- **Soci Associació Catalana d'Escalada Tradicional ACET, Abrera**
- **Soci | Associació Amics de Montserrat**
- **Soci | Associació Amics del Museu de Montserrat**
- **Soci | Omnium Cultural**
- **Soci | UNICEF**
- **Soci | Creu Roja**

POSICIÓ POLÍTICA

Després dels inicis juvenils col·laborant en tot el que fos afirmació de la catalanitat i la lluita contra la dictadura, la mort del dictador, i l'esclat de les Diades de Sant Boi i del Passeig de Gràcia del 1976 i 1977, sóc dels que va caure en la trampa de creure que la transició del 1978 no era el que volíem, però que ja ho aniríem aconseguint... i vaig votar CiU (posicions polítiques possibilistes).

Però el 23 de febrer del 1981 (que em va agafar per feina a Elx, al sud dels tancs de Milans del Bosch) i les conseqüències que se'n van derivar, va fer que passés a votar per sempre més ERC, el partit de Macià i Companys, l'únic que es declarava obertament i totalment republicà i independentista.

La gasiveria dels governs de Madrid, escanyant tot el que han pogut les necessitats de Catalunya, ha anat fent créixer en mi un sentiment de membre d'una colònia d'Espanya, i l'estudi de la història m'ho ha anat refermant cada cop més.

Que a Catalunya puguem desenvolupar una política a favor de i com a servei pel ciutadà, i que la nostra societat esdevingui justa requereix que es pugui disposar dels recursos necessaris, en possibilitats legislatives i en pressupost, i dins del sistema autonòmic del 1978 ja s'ha vist fora de tot dubte (per qui vulgui veure-ho, és clar) que això és totalment inviable: Al 2006 es va aprovar un nou Estatut per les cambres legislatives catalana i espanyola, i pel poble de Catalunya en referèndum, que és el sistema establert per la Llei, i com tots sabeu, el Tribunal Constitucional, per iniciativa del PP se'n va carregar una bona part. I si recordem al President Rodríguez Zapatero dient "aprovaré el Estatuto que salga del Parlamento de Catalunya" i la imatge del Alfonso Guerra, també del PSOE, cridant després als seus "tranquilos, que el Estatuto de Catalunya ya lo hemos cepillado...", això, al marge de centenars de greuges més, ja ens diu que els dos principals partits d'Espanya tracten amb el mateix menyspreu a Catalunya.

També incompleixen els compromisos adquirits, doncs sistemàticament no arriben a executar totes les inversions que inclouen als pressupostos de l'Estat o que acorden els ministres, com les obres que es va acordar que no es paralitzarien per la crisi i que igualment estan paralitzades, per exemple el pont per sobre del Llobregat i la Riera de Rubí, que uneix les autopistes A2 i AP7, que per no estar en funcionament causa embossos i cues de trànsit a les dues autopistes i a la carretera de Molins de Rei a Rubí, especialment.

I en aquests últims anys, la combinació de reducció del dèficit de forma injustament excessiva imposat des de Madrid, junt amb accions continuades d'oposicions judicials i polítiques a l'aplicació de lleis del nostre Parlament, ha fet que damunt de les retallades que la Generalitat ha imposat en els pressupostos de Sanitat, Ensenyament i Serveis i Protecció Social, entre d'altres, a Catalunya s'hagi entrat, innecessàriament, en reduccions de qualitat, llistes d'espera i manca de prestacions, en aquestes àrees tan sensiblement importants...

L'única possibilitat que tenim per a poder disposar del que ens cal, i sobretot de viure en un país on els valors democràtics i socials presideixin la convivència entre iguals, tinc totalment clar que ha de ser sense dependre ja d'Espanya. El meu ideal és un estat propi, independent, i en forma de República. I cal anar-hi al marge de cap interès partidista, de manera decidida i sense cap més etiqueta, obeint el mandat popular i els vots. Temps hi haurà, un cop assolit aquest objectiu, per a posicionar-se cadascú amb el partit que millor el representi.

L'AJUNTAMENT

Quant als Ajuntaments... això està força magre. Magre perquè són els que tenen menys recursos pels serveis que han de donar. Tenen menys recursos perquè un govern del PP, per guanyar quatre vots, va escapçar bona part de la capacitat de generar recursos propis que li havia donat la Llei d'Hisendes Locals, tornant-los a condemnar a dependre dels fons que les altres administracions han de donar-los, com abans del 1986. I d'aquesta manera l'aixeta dels diners no depèn dels Ajuntaments... mal negoci.

Però l'Ajuntament és l'administració que més a la vora està dels ciutadans, i per tant la que tracta amb més coneixement de causa els problemes quotidians d'aquests ciutadans, i la que més ràpidament pot reaccionar quan hi ha carències concretes o conflictes, i la que ho pot detectar amb immediatesa. A l'Ajuntament, per estar a l'abast de qualsevol ciutadà, se li acostuma a exigir més del que li pertoca, i per tant cal intentar satisfer aquesta demanda, de vegades suplint obligacions d'altres administracions, si no amb diners, almenys amb imaginació i gestió eficient dels recursos.

l'Ajuntament té la capacitat de planificar i estructurar el territori, i això vol dir afectar a l'organització de la vida i de la mobilitat dels ciutadans. Des de l'Ajuntament cal ser molt curós en com aquestes decisions afecten al futur de tots.

l és per totes aquestes capacitats i circumstàncies dels Ajuntaments que, quan pensem en anar cap a la implementació de la República a Catalunya, cap a complir el mandat emanat de les urnes del 21 D (ja en fa més d'un any), hem de fer-ho, també i de manera decidida, des d'aquests Ajuntaments. Els municipis són la base de l'organització del territori, són la base del que coneixem com CATALUNYA.

l la República, o serà socialment justa i totalment transparent, o no serà (així ho veig jo). l aquests valors de regeneració democràtica s'han d'aplicar amb caràcter decidit als Ajuntaments, i al de Rubí, el primer. L'Ajuntament de Rubí és un dels exemples on la política de interessos de partit protagonitza, per sobre de l'interès general dels seus ciutadans, el govern municipal.

Per això em presento com a candidat a l'Alcaldia de Rubí a la llista políticament transversal promoguda per PRIMÀRIES DE CATALUNYA, amb la clara voluntat d'aplicar un programa que tota persona que tingui qualsevol idea o voluntat sobiranista el pugui i em pugui votar, posant-me al seu servei.

A Rubí, a gener del 2019

